

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ
вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Харків

«30» листопада 2023 року

Слідчий 1 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Харківській області капітан юстиції Білик Віра Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за № 42023220000000008 від 11.01.2023 за ознаками кримінальних правопорушень – злочинів, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомленні особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 40, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Янголенка Максима Валерійовича
(рос. Янголенко Максима Валерьевича),
08.05.1987 року народження, уродженця
Воронезької області, рф, документованого
паспортом громадянина російської федерації
серії 2014 №809868, виданим 05.11.2014
ОУФМС росії Кантемирівського району,
Воронезької області, військовослужбовця
в/ч 91711 (м.Богучар), командира взводу
підвозу ПМП, 252-го гвардійського
мотострілкового полку орденів Суворова та
Олександра Невського 90-ї гвардійської
танкової дивізії Центрального військового
округу, зареєстрованого в Белгородській
області, Валуйському району, м.Валуйки (більш
точної адреси не встановлено), мешкаючого за
адресою: вул.Центральна, 1, кв.1, хутір Дальний
Рассоховатий, Кантемирівського району,
Воронезької області, рф, місцезнаходження
якого на даний час не встановлено, –

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Янголенко М.В. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), вчинених за наступних обставин:

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Відповідно до вимог ч.1, ч.2 ст.2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Згідно з ст.3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat (поза боєм) унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно з ч.1 ст.4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч.1, ч.2, ч.3 ст.6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст.27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ст.31 Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст.32 Конвенції визначає, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до статей 51 та 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (Протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР № 7960-XI від 18.08.89) (далі – Додатковий протокол I) цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення. Цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами. Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: 1) вбивство; 2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; 3) тілесні покарання; 4) каліцтво; б) знущання над

людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Представниками влади і збройних сил російської федерації, всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20 лютого 2014 року розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У результаті указаних протиправних дій російською федерацією було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації рф.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і збройних сил російської федерації вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням збройних сил та інших військових формувань російської федерації.

З огляду на викладене, між державами рф та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року о 5 годині збройними силами російської федерації здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху зс рф у напрямку м. Харків та забезпечення подолання супротиву військ України на території Харківської області військовослужбовцями зс рф у березні 2022 року взято під повний контроль ряд населених пунктів Ізюмської територіальної громади.

В цей час на території вказаних населених пунктів перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Маючи контроль над Ізюмською територіальною громадою Харківської області військовослужбовці зс рф переконались, що на території населених пунктів проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву волі окупантів, а також, що на

території населених пунктів та поза їх межами не розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Реалізуючи політику держави-агресора щодо широкомасштабних нападів на місцевих мешканців, зокрема й колишніх та діючих працівників правоохоронних органів, представників органів місцевого самоврядування, що не перебували при виконанні своїх професійних обов'язків та які незгодні з діями окупаційної влади, спрямованими на відокремлення Харківської області від України та приєднання її територій до складу російської федерації, в порушення ст.ст.3, 28, 68 Конституції України, ст.ст.1, 2, 3, 4, 6, 31, 32, 33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі – Конвенція), ст.ст.51, 52, 75 Додаткового протоколу I, упродовж 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованої Ізюмської територіальної громади за попередньою змовою з невстановленими у ході досудового розслідування особами з числа представників військових підрозділів рф, маючи умисел на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі жорстокого поводження з цивільним населенням, незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, проводили незаконні обшуки у місцевих мешканців, які супроводжувались застосуванням фізичної сили, погрозами життю та здоров'ю, здійсненням психологічного знування, примушуванням до негласної співпраці з окупаційною владою рф.

Так, 02.05.2022, приблизно о 22:00-22:30 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Янголенко М.В., перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, в порушення вимог ст.ст.51, 75 Додаткового протоколу I та ст.ст.3, 27, 32 Конвенції, обіймаючи посаду командира взводу, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, з метою пошуку уявних корегувальників вогню по позиціях зс рф, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи шляхом обмеження її пересування та подальше її незаконне утримання із застосуванням фізичного насильства, віддав наказ невстановленим в ході досудового розслідування особам з числа підлеглих військових зс рф, на незаконне проникнення до житла потерпілого Скирди Романа Євгеновича, 20.09.1973 року народження, із застосуванням фізичного насильства відносно останнього.

На виконання злочинного наказу Янголенка М.В. невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил рф у кількості не менше 8 осіб приїхали на територію домоволодіння, розташованого за адресою: Харківська область, м.Ізюм, пров.Івановський, 19, де мешкав Скирда Р.Є.

Перебуваючи біля воріт домоволодіння, військовослужбовці здійснили постріли з автоматичної зброї, внаслідок чого пошкодили механічний замок на них та проникли на територію домоволодіння.

Почувши звуки пострілів, Скирда Р.Є. вийшов військовослужбовцем зс рф назустріч та, піднявши догори руки, попросив не стріляти в нього й запитав, що їм потрібно від нього.

Янголенко М.В. відповів, що вони шукають коригувальника вогню та, діючи умисно, з метою завдання особливо болісних фізичних страждань, завдав Скирді Р.Є. удару прикладом автомата в ділянку грудної клітини.

Отримавши удар прикладом автомата, потерпілий зазначив, що він є звичайним мирним мешканцем, на що Янголенко М.В., відчуючи свою власну перевагу, наказав відкрити йому гараж.

Під час слідування через двір до будівлі гаражу Янголенко М.В., діючи умисно, з метою завдання особливо болісних фізичних страждань, повторно наніс Скирді Р.Є. удар прикладом автомата по спині із застосуванням такої сили, що пересмикнувся затвор на зброї.

Коли військовослужбовці за рф разом з потерпілим наблизились до приміщення гаражу, Янголенко М.В. наказав підлеглим зайти та оглянути його, після чого разом із Скирдою Р.Є. підійшли до 2 автівок, що стояли всередині.

Перебуваючи біля автівок, Янголенко М.В. звернув увагу на відсутність коліс на них, що його дуже розлютило та він знову зі значною силою наніс Скирді Р.Є. удар прикладом автомата по спині.

Після цього Янголенко М.В. наказав потерпілому відкрити багажник та, не чекаючи будь-яких дій з його боку, з метою здійснення значного психологічного тиску, здійснив один постріл з автомата біля голови Скирди Р.Є. та завдав потужного удару прикладом по спині, від якого потерпілий впав на підлогу.

Розуміючи, що Янголенко М.В. шукає будь-який нікчемний привід для завдання тілесних ушкоджень та фізичних страждань Скирді Р.Є., останній запропонував тому грошові кошти, аби його припинили бити та залишили у спокої, на що Янголенко М.В. відповів, що йому це не цікаво і він бажає знати корегувальника.

Після цього Янголенко М.В. віддав наказ підлеглим військовослужбовцям зс рф покинути територію домоволодіння, зазначивши, що вони повернуться наступної доби.

Продовжуючи свої незаконні дії, діючи умисно, Янголенко М.В. разом з невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцем зс рф 03.05.2022, приблизно о 17:00-18:00 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) приїхали на територію домоволодіння, розташованого за адресою: Харківська область, м.Ізюм, пров.Івановський, 19, де мешкав Скирда Р.Є., та почали бити ногами по хвіртці.

Зайшовши у двір, Янголенко М.В., будучи агресивно налаштованим у зв'язку з тим, що ворота опинились зачиненими, діючи умисно, розуміючи, що перед ним мирний мешканець, з метою показати свою власну перевагу, приставив до скроні Скирди Р.Є. пістолет та його стволом завдав останньому удару по голові, після чого завдав ще одного удару в щелепу, від яких потерпілий, відчуючи сильні болісні відчуття та страждання, присів.

Наступної миті, коли Скирда Р.Є. намагався підвестись із землі, Янголенко М.В., діючи умисно, з метою завдання особливих болісних страждань, наніс потерпілому удар взутою ногою в живіт.

Відчуваючи сильний біль, з метою припинення свого побиття Скирда Р.Є. знову запропонував Янголенку М.В. віддати наявні у нього гроші, на що останній відповів відмовою та зазначив, що тепер його цікавлять власники італійських чи старовинних рушниць.

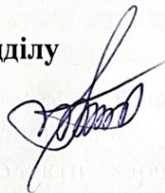
З метою посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій та знущань Янголенко М.В. знову приставив до голови Скирди Р.Є. пістолет.

В цей момент інший невстановлений під час досудового розслідування військовослужбовець зс рф почав заспокоювати Янголенка М.В. та казати, що якщо він застрелить потерпілого Скирду Р.Є., то користі від цього нікому не буде.

Після цього Янголенко М.В. разом з іншим невстановленим під час досудового розслідування військовослужбовцем зс рф провели поверхневий обшук домоволодіння, забрали продукти харчування та залишили його територію.

Таким чином, громадянин РФ Янголенко Максим Валерійович, 08.05.1987 р.н., обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України.

Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції

Віра БІЛИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні - в.о. прокурора
відділу процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення,
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури

Олена ГЛАДКА

Янголенку М.В. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також **Янголенку М.В.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

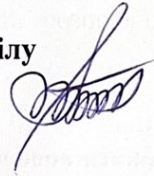
Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

«_____» год «_____» хв «_____» _____ 2023 року

Підозрюваний: _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

**Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Віра БІЛИК